

WYROK

Warszawa, dnia 25 czerwca 2024 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Monika Banaszkiwicz

Protokolant: Adam Skowroński

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 27 maja 2024 r. przez wykonawcę ERBUD INTERNATIONAL Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jasionce w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Państwowy Instytut Medyczny MSWiA w Warszawie

orzeka:

1. oddala odwołanie,

2. kosztami postępowania obciąża Odwołującego i:

2.1 zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 20 000 zł 00 gr (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę ERBUD INTERNATIONAL Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jasionce tytułem wpisu od odwołania.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu zamówień publicznych.

Przewodnicząca:.....

Sygn. akt: KIO 1878/24

Uzasadnienie

Zamawiający Państwowy Instytut Medyczny MSWiA w Warszawie (dalej: „Zamawiający”), prowadzi z zastosowaniem przepisów ustawy z 11 września 2019 r. prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1605 ze zm. dalej: „ustawa Pzp”) postępowanie w trybie przetargu nieograniczonego o udzielenie zamówienia publicznego pn.: „Przebudowa Budynków I i II Państwowego Instytutu Medycznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Wesolej” (Numer referencyjny: PIMMSWiA-2375/24/07/01/2023). Wartość szacunkowa zamówienia jest powyżej progów unijnych. Ogłoszenie o zamówieniu ukazało się w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 27 września 2023 r. pod nr 2023/S 186-583299

Dnia 27 maja 2024 roku do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie, w przedmiotowym postępowaniu, na podstawie art. 513 ustawy Pzp odwołanie złożył wykonawca ERBUD INTERNATIONAL Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jasionce (dalej: „Odwołujący”).

Odwołanie złożono od:

1) czynności unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego dokonanej pismem Zamawiającego z 15 maja 2024r., które opublikowane zostało 17 maja 2024r.

2) zaniechania czynności wyboru oferty najkorzystniejszej.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1.art. 255 pkt 3) ustawy Pzp, art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp poprzez niezasadne i bezpodstawne unieważnienie postępowania o udzielenie zamówienia, podczas gdy Zamawiający mógł zwiększyć kwotę na sfinansowanie zamówienia do ceny najkorzystniejszej oferty, a Zamawiający nawet nie zweryfikował możliwości zwiększenia tej kwoty i nie wykazał braku możliwości jej zwiększenia, jak również kwota jaką Zamawiający zamierzał przeznaczyć na realizację zamówienia została zaniżona w odniesieniu do rzeczywistej wartości zamówienia;

2.art. 260 ustawy Pzp w zw. z art. 255 pkt 3 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp poprzez zaniechanie uzasadnienia faktycznego czynności unieważnienia postępowania, z uwagi na brak uzasadnienia faktycznego odnośnie podjęcia działań mających na celu zweryfikowanie możliwości zwiększenia kwoty, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia;

3.art. 239 ust. 1 i ust. 2 ustawy Pzp, art. 16 pkt 1 i pkt 2 ustawy Pzp poprzez bezpodstawne unieważnienie postępowania o udzielenie zamówienia, zaniechanie przeprowadzenia badania i oceny złożonych ofert, a w konsekwencji zaniechanie wyboru oferty najkorzystniejszej, a przez to brak prowadzenia postępowania w sposób zapewniający zachowania uczciwej konkurencji oraz w sposób przejrzysty.

Odwołujący wnosił o uwzględnienie odwołania w całości i nakazanie Zamawiającemu:

- 1) unieważnienia czynności unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego;
- 2) dokonania badania i oceny złożonych ofert;
- 3) dokonania wyboru oferty najkorzystniejszej.

Odwołujący wskazał, że posiada interes we wniesieniu odwołania, ponieważ oferta Odwołującego zawiera najkorzystniejszą cenę. Odwołujący wskazał, że złożona przez niego oferta powinna otrzymać najwyższą ze wszystkich ofert liczbę punktów w ramach oceny ofert i powinna zostać wybrana jako najkorzystniejsza. Tymczasem Zamawiający zdaniem Odwołującego niezasadnie dokonał unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia. W konsekwencji tego Odwołujący wskazał, że utracił możliwość uzyskania zamówienia, mimo że złożył najkorzystniejszą ofertę w postępowaniu, co potencjalnie skutkować może powstaniem po jego stronie szkody m.in. w postaci utraty korzyści i zysków wynikających z możliwości realizacji zamówienia. Odwołujący zauważył, że uwzględnienie odwołania pozwoli mu uzyskać przedmiotowe zamówienie i wynikające z niego korzyści.

Odwołanie zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu określonego w art. 515 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy Pzp. Informację stanowiącą podstawę do wniesienia odwołania Odwołujący uzyskał 17 maja 2024r. – Zawiadomienie o unieważnieniu postępowania. W związku z powyższym odwołanie wniesione w dniu 27 maja 2024 r. należy uznać za wniesione w wymaganym zgodnie z ustawą Pzp terminie.

Wpis od odwołania w kwocie 20 000,00 złotych (dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) został uiszczony przelewem na rachunek bankowy Urzędu Zamówień Publicznych. Odwołujący prawidłowo przekazał kopię odwołania Zamawiającemu oraz załączył potwierdzenie przekazania odwołania Zamawiającemu.

W uzasadnieniu zarzutów odwołania Odwołujący podał, że Zamawiający nie wykazał, że wykorzystał wszystkie możliwości pozyskania środków na finansowanie inwestycji do wartości najniższej z ofert złożonych w postępowaniu. Zamawiający zdaniem Odwołującego nie wyjaśnił, że z uwagi na zmianę rządu zaistniała w toku postępowania i zmianę priorytetów wydatków budżetowych nie jest możliwe wykonania zamówienia objętego postępowaniem w cenie zaoferowanej przez Odwołującego. Zamawiający nie przedstawił również zdaniem Odwołującego żadnych dowodów co do tego, że nie jest możliwe pozyskanie przez Zamawiającego dodatkowych środków na realizację zamówienia, czy to z subwencji, pożyczek, dotacji, środków unijnych itp. Odwołujący wskazał na uzasadnienie projektu ustawy o Państwowym Instytucie Medycznym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz OCENY SKUTKÓW REGULACJI o źródła finansowania wydatków związanych z realizacją postanowień projektowanej ustawy. Odwołujący wskazał, że Zamawiający miał zabezpieczone środki w kwocie 60 000 000 zł na realizację przedmiotowego zamówienia.

Odwołujący podał, że zasada przejrzystości prowadzenia postępowania, a także przepis art. 255 pkt 3) ustawy Pzp zobowiązują Zamawiającego, aby dokonał sprawdzenia możliwości zwiększenia kwoty, którą może przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia do wysokości ceny najniższej oferty. Odwołujący wskazał, że Zamawiający nie powinien unieważniać przetargu, bez uprzedniego podjęcia czynności zmierzających do zbadania możliwości zwiększenia kwoty przeznaczonej na realizację zadania. Zamawiający jak zauważył Odwołujący miał zapewnione dotacje na poziomie 60 000 000 zł na realizację przedmiotowego zamówienia, a gdyby nawet ich nie miał, czemu Odwołujący zaprzeczył, to Zamawiający nie podjął zdaniem Odwołującego żadnych czynności mających na celu zwiększenie kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia, pomimo że takie dodatkowe mechanizmy były przewidziane również w uzasadnieniu projektu ustawy o Państwowym Instytucie Medycznym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Odwołujący wskazał, że z informacji z otwarcia ofert w postępowaniu wynika, iż żaden z wykonawców ubiegających się o realizację zamówienia objętego postępowaniem nie złożył oferty, której cena mieściłaby się w budżecie Zamawiającego. Najbliżej tego budżetu była oferta Odwołującego. Dlatego też Zamawiający przed podjęciem decyzji o unieważnieniu postępowania powinien był przeanalizować, czy czynność ta będzie dla niego korzystna, skoro z uwagi na obecny poziom inflacji oraz wzrost cen towarów i usług zaistniały od daty upływu terminu na składanie ofert oczywistym jest, iż w toku ewentualnego kolejnego postępowania na realizację tego samego zamówienia ceny ofert złożonych przez wykonawców będą znacząco wyższe od ceny oferty Odwołującego.

W dalszej części uzasadnienia Odwołujący wskazał, że kwestia braku możliwości zwiększenia kwoty, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, nie została w żaden sposób uzasadniona, ani wyjaśniona przez Zamawiającego poza lakoniczną informacją o podstawie prawnej unieważnienia i ograniczeniu się do wskazania kwot widniejących w protokole postępowania. Odwołujący zauważył, że Zamawiający nie wskazał konkretnych okoliczności, na jakich oparł swoje stwierdzenie, że brak jest możliwości zwiększenia kwoty, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, czyniąc je samowolnym i arbitralnym. Zamawiający nie sprostował zdaniem Odwołującego obowiązku podania uzasadnienia faktycznego podejmowanej czynności w sposób zgodny z przepisami prawa, nie wskazując precyzyjnie okoliczności stanowiących uzasadnienie unieważnienia postępowania — utrudniając w ten sposób możliwość skutecznej weryfikacji jej prawidłowości przez Odwołującego.

Zamawiający ograniczył się jedynie do porównania kwot i lakonicznego stwierdzenia, że wartość oferty Odwołującego przekracza kwotę jaką zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia.

W dniu 20 czerwca 2024 r. Zamawiający złożył pisemną odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania w całości jako bezzasadnego.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem stron, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz oświadczeń, a także stanowisk stron, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba stwierdziła, że w zakresie zarzutów podniesionych w odwołaniu nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie. Odnosząc się do wniosku Zamawiającego dotyczącego odrzucenia odwołania na podstawie art. 528 pkt 6 ustawy Pzp Izba stwierdziła, że wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie. Zgodnie z art. 514 ust. 2 ustawy Pzp „Odwołujący przekazuje zamawiającemu odwołanie wniesione w formie elektronicznej albo postaci elektronicznej albo kopię tego odwołania, jeżeli zostało ono wniesione w formie pisemnej, przed upływem terminu do wniesienia odwołania w taki sposób, aby mógł on zapoznać się z jego treścią przed upływem tego terminu.” Jak słusznie wskazano w Komentarzu do ustawy Pzp pod redakcją Huberta Nowaka i Mateusza Winiarza celem przekazania kopii odwołania zamawiającemu jest poinformowanie go o wniesieniu odwołania do upływu terminu na jego wniesienie w celu zapewnienia szybkości postępowania i pewności obrotu. Podstawowym skutkiem wniesienia odwołania jest zakaz zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego, który obowiązuje od momentu wniesienia odwołania do momentu ogłoszenia przez KIO wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze. Co więcej Zamawiający po otrzymaniu kopii odwołania ma możliwość merytorycznego ustosunkowania się do jego treści. Jest również zobowiązany do przekazania tej informacji wykonawcom biorącym udział w postępowaniu, aby mieli oni możliwość zgłoszenia przystąpienia do postępowania odwoławczego. W przedmiotowej sprawie Odwołujący przesłał odwołanie na adres mailowy Zamawiającego wskazany w SWZ. Izba nie podzieliła stanowiska Zamawiającego, że odwołanie trafiło do dowolnej osoby. Adres mailowy, na który zostało wysłane odwołanie to: został wskazany na stronie 2/25 SWZ, jako adres poczty elektronicznej Zamawiającego. Co prawda w punkcie 13.14 SWZ wskazano jako osobę do kontaktu w kwestiach formalnych panią Kamilę Podwapińską wraz ze wskazaniem adresu mailowego, w zakresie merytorycznym polecono kontakt z Zamawiającym przez platformę, na której prowadzone jest postępowanie, jednak w związku z tym, że w SWZ znalazły się dwa adresy mailowe Zamawiającego, należy uznać, że wątpliwości w tym zakresie należy rozstrzygać na korzyść wykonawcy. W przedmiotowej sprawie w ocenie Izby nie ulega wątpliwości, że Odwołujący przekazał Zamawiającemu kopię odwołania w formie elektronicznej na wskazany przez niego adres mailowy w taki sposób, że mógł on się zapoznać z jego treścią, a cel tego przekazania został w pełni osiągnięty, w związku z czym w ocenie Izby nie zaistniały podstawy do odrzucenia odwołania na podstawie art. 528 pkt 6 ustawy Pzp.

Izba ustaliła, że Wykonawca wnoszący odwołanie wykazał interes w korzystaniu ze środków ochrony prawnej. Interes we wniesieniu odwołania wynika z faktu, iż w przypadku uwzględnienia zarzutów podniesionych w odwołaniu Odwołujący oferta Odwołującego uplasuje się na pierwszym miejscu w rankingu ofert, a tym samym Odwołujący będzie miał szansę na uzyskanie zamówienia.

Przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego ani po stronie Odwołującego w ustawowym terminie nie zgłosił żaden wykonawca.

Izba postanowiła dopuścić dowody z dokumentacji przedmiotowego postępowania, odwołania, oraz odpowiedzi na odwołanie złożonej przez Zamawiającego wraz z załącznikami. Jednocześnie Izba wskazuje, że nie było podstaw do uwzględnienia wniosku Odwołującego o pominięcie złożonej przez Zamawiającego w dniu 20 czerwca 2024 r. odpowiedzi na odwołanie wraz z załącznikami. Zgodnie z art. 535 ustawy Pzp „Dowody na poparcie swoich twierdzeń lub odparcie twierdzeń strony przeciwnej, strony i uczestnicy postępowania odwoławczego mogą przedstawiać aż do zamknięcia rozprawy”. Mając na uwadze powyższe brak było w ocenie Izby podstaw do pominięcia złożonego pisma procesowego oraz załączników do niego.

Biorąc pod uwagę stanowiska Stron i zgromadzony materiał dowodowy, Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu.

W zakresie podniesionych zarzutów Izba ustaliła następujący stan faktyczny:

Zamawiający prowadzi postępowanie w trybie przetargu nieograniczonego o udzielenie zamówienia publicznego pn.: „Przebudowa Budynków I i II Państwowego Instytutu Medycznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Wesolej”.

Dla planowanej przez Zamawiającego inwestycji został sporządzony Kosztorys szacunkowy datowany na dzień 7 lipca

2023 r., gdzie wartość brutto robót budowlanych objętych VAT w wysokości 23 % została określona na kwotę 34 192 450,89 zł, zaś objętych VAT w wysokości 8% została określona na kwotę 349 924,28 zł

W lipcu 2023 r. został sporządzony program inwestycyjny, w którym wartość robót budowlanych i instalacyjnych została określona na kwotę 34 542 000 zł brutto.

Na realizację inwestycji Zamawiający uzyskał dotację celową podmiotu tworzącego w wysokości 60 000 000 zł. Dotacja ta została podzielona na 3 transze, obejmowała ona realizację całego procesu inwestycyjnego, łącznie z wyposażeniem budynków, w tym również w sprzęt medyczny.

W dniu 23 listopada 2023 r. Zamawiający przekazał wykonawcom informację, jaką kwotę zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Kwota podana przez Zamawiającego to 36 462 174,32 zł brutto.

Jak wynika z informacji z otwarcia ofert z dnia 24 listopada 2023 r. w postępowaniu oferty złożyło dwóch wykonawców:

1) Odwołujący oferując cenę w wysokości 50 863 887,48 zł brutto;

2) ZAB-BUD Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie oferując cenę w wysokości 52 287 018,64 zł brutto.

W dniu 14 marca 2024 r. Zamawiający skierował do zastępcy dyrektora ds. finansowych wniosek o zwiększenie kwoty przeznaczonej na realizację zamówienia. Na wniosku znalazła się adnotacja o braku zgody na zwiększenie środków.

W dniu 17 maja 2024 r. Zamawiający pismem z dnia 15 maja 2024 r. poinformował wykonawców o dokonaniu unieważnienia postępowania na podstawie art. 255 pkt 3 ustawy Pzp. W uzasadnieniu faktycznym Zamawiający wskazał, że cena obydwu złożonych ofert przekracza środki przeznaczone na sfinansowanie zamówienia oraz że nie ma on możliwości zwiększenia tej kwoty.

Z taką decyzją Zamawiającego nie zgodził się wykonawca ERBUD INTERNATIONAL Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jasionce składając w dniu 27 maja 2024 r. odwołanie od czynności i zaniechań Zamawiającego.

Przedmiotem rozpoznania niniejszej sprawy było ustalenie czy Zamawiający dopuścił się naruszenia przepisów ustawy Pzp dokonując unieważnienia postępowania na podstawie art. 255 pkt 3 ustawy Pzp, jak również czy dopuścił się naruszenia ustawy Pzp poprzez zaniechanie uzasadnienia faktycznego czynności unieważnienia postępowania, z uwagi na brak uzasadnienia faktycznego odnośnie podjęcia działań mających na celu zweryfikowanie możliwości zwiększenia kwoty, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia.

Odnosząc się do zarzutu III a) odwołania w pierwszej kolejności Izba wskazuje, że przepisy ustawy Pzp nie zawierają obowiązku Zamawiającego do podwyższenia kwoty, jaką zamierza on przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia do ceny najkorzystniejszej oferty. Ustawa Pzp nie wymaga także udawadniania braku możliwości zwiększenia kwoty podanej na etapie otwarcia ofert. W przedmiotowym postępowaniu Zamawiający przeznaczył na sfinansowanie realizacji zamówienia kwotę 36 462 174,32 zł brutto. Kwota ta jest zbieżna z kwotą wynikającą z Kosztorysu szacunkowego datowanego na dzień 7 lipca 2023 r., gdzie wartość brutto robót budowlanych objętych VAT w wysokości 23 % została określona na kwotę 34 192 450,89 zł, zaś objętych VAT w wysokości 8% została określona na kwotę 349 924,28 zł. Również z programu inwestycyjnego z lipca 2023 r. wynika, że wartość robót budowlanych i instalacyjnych została określona na kwotę 34 542 000 zł brutto. Ustalenie wartości zamówienia poprzez dokonanie jego szacowania, stanowi bezpośrednią informację dla Zamawiającego, jaką w przybliżeniu kwotę powinien przeznaczyć, aby móc realizować zamówienia danego typu. Jak wynika z orzecznictwa KIO kwestia ewentualnej różnicy pomiędzy wartością szacunkową a kwotą przeznaczoną na sfinansowanie zamówienia jest indywidualna dla każdego zamówienia, jednak odstępstwa od wartości szacunkowej w granicach kilku, czy nawet do 30% cen złożonych ofert jest normalną sytuacją rynkową - nie wiąże się z obligatoryjną potrzebą wyjaśnienia kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia. Odwołujący zaoferował cenę 50 863 887,48 zł tj. znacznie odbiegającą od kwoty przeznaczonej przez Zamawiającego. Jak wynika z dokumentacji postępowania, co słusznie podniósł Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie, przeważająca część inwestycji ma zostać sfinansowana z dotacji celowej podmiotu tworzącego. Środki własne Zamawiającego przeznaczone na realizację inwestycji to jedynie 229 000 zł. W dokumentacji postępowania znajduje się rozpoznany negatywnie wniosek z dnia 14 marca 2024 r. skierowany przez Zamawiającego do zastępcy dyrektora ds. finansowych o zwiększenie kwoty przeznaczonej na realizację zamówienia. Stanowi to potwierdzenie, że Zamawiający, pomimo iż nie miał w ocenie Izby takiego obowiązku, podejmował czynności mające na celu zwiększenie kwoty przeznaczonej na realizację zamówienia.

Niezależnie od tego Izba wskazuje, że jak wynika z art. art. 255 pkt 3 ustawy Pzp, Zamawiający unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli cena lub koszt najkorzystniejszej oferty lub oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, chyba że zamawiający może zwiększyć tę kwotę do ceny lub kosztu najkorzystniejszej oferty. Izba podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 lipca 2022 r. XXIII Zs 73/22, w którym wskazano, że decyzja co do możliwości zwiększenia kwot przeznaczonych na sfinansowanie zamówienia należy do Zamawiającego, bowiem to Zamawiający podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania i o budżecie na ten cel przeznaczonym, a kwestia faktycznych zasobów

finansowych zamawiającego nie ma w tej kwestii znaczenia. Ewentualne zmiany co do możliwości zwiększenia kwot przeznaczonych na sfinansowanie zamówienia są czynnościami leżącymi po stronie Zamawiającego i w zależności od jego statusu prawnego podlegają decyzji własnej zamawiającego lub są uzależnione od innych podmiotów, w szczególności od dysponentów budżetowych określonego stopnia. Podobne stanowisko zostało zawarte w komentarzu do ustawy Pzp pod redakcją Huberta Nowaka i Mateusza Winiarza, w którym wskazano, że decyzja o zwiększeniu tej kwoty jest oparta na swobodnym uznaniu Zamawiającego. Wyrażenie „może zwiększyć tę kwotę do ceny lub kosztu najkorzystniejszej oferty” należy interpretować jako uprawnienie zamawiającego i to do jego decyzji należy kwestia możliwości zwiększenia środków finansowych na dany cel. Zatem Zamawiający nie ma obowiązku poszukiwania dodatkowych środków finansowych na sfinansowanie zamówienia ponad kwotę, którą zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia.

Mając na uwadze powyższe Izba nie podziela stanowiska Odwołującego, zgodnie z którym Zamawiający musi wykazać, że wykorzystał wszystkie możliwości pozyskania środków na finansowanie inwestycji do wartości najniższej z ofert złożonych w postępowaniu. Odwołujący wskazał, że Zamawiający potencjalnie dysponował dotacją w kwocie 60 000 000 zł. Jak wynika jednak ze stanowiska Zamawiającego zaprezentowanego zarówno w złożonym piśmie procesowym, jak i podczas rozprawy, środki te przeznaczone są również na kompleksowe wyposażenie dwóch budynków, w tym również w sprzęt medyczny, którego wartość oszacowano na ponad 20 000 000 zł. Odwołujący wskazał na wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie wydany dnia 11 sierpnia 2022 r. w sprawie o sygn. Zs 27/22. Zauważyć jednak należy, że wyrok ten odnosił się do szczególnego stanu faktycznego, kiedy to Zamawiający na sfinansowanie realizacji zamówienia przeznaczył kwotę trzykrotnie niższą niż kwota wynikająca oszacowania zamówienia.

Odnosząc się do zarzutu III b) odwołania Izba wskazuje, że zarzut ten jest w jej ocenie zasadny. Jak wynika z art. 260 ust. 1 ustawy Pzp „O unieważnieniu postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający zawiadamia równocześnie wykonawców, którzy złożyli oferty lub wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu lub zostali zaproszeni do negocjacji - podając uzasadnienie faktyczne i prawne.” W przedmiotowym postępowaniu Zamawiający w udostępnionej wykonawcom informacji o unieważnieniu postępowania wskazał podstawę prawną unieważnienia postępowania, natomiast w uzasadnieniu faktycznym ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że cena obydwu złożonych ofert przekracza środki przeznaczone na sfinansowanie zamówienia oraz że nie ma on możliwości zwiększenia tej kwoty. Izba podziela stanowisko zaprezentowane w komentarzu do ustawy Pzp pod redakcją Huberta Nowaka i Mateusza Winiarza, że uzasadnienie faktyczne powinno zawierać co najmniej ustalenie faktów i wskazanie dowodów, na których Zamawiający się oparł. W przedmiotowej sprawie Zamawiający tego nie uczynił.

Jednakże, Izba podkreśla, że ze względu na normę zawartą w art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp, zgodnie z którą: „Izba uwzględnia odwołanie w całości lub w części, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia, konkursu lub systemu kwalifikowania wykonawców”, powyższe uchybienie Zamawiającego wskazane przez Izbę nie mogło wpłynąć na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.

Zarzut nr III c) odwołania jest zarzutem wynikowym i w związku z nie uwzględnieniem przez Izbę zarzutu nr III a) odwołania, on również nie zasługiwał na uwzględnienie.

Reasumując Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie, a w działaniach Zamawiającego nie dopatryła się naruszenia zasad wynikających z ustawy Pzp.

Orzekając o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 oraz art. 575 ustawy Pzp, a także w oparciu o przepisy § 5 pkt 1 w zw. z § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 roku w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020r., poz. 2437 ze zmianami), orzekając w tym zakresie o obciążeniu kosztami postępowania odwoławczego stronę przegrywającą, czyli Odwołującego.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodnicząca:.....